

Ὁμιλία Κόντε Ρώμα
πρὸς τῶν ναυτικῶν τὸ σῶμα.

Ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐκ τῶν ἀμαθεστέρων
σὲ προσφωνῶ μετὰ χαρᾶς, ὃ δοξασμένον σῶμα,
βεβαίως δὲν τὸ πιστεῦσα, τὸ λέγω ὑπερχαίρων,
ὅτι κί' ἐμένα ὑπουργὸν θὰ ἔβλεπες ἀκόμα,
κί' ἐμένα κόντε ξακουστὸν τῆς Ἐπιταγήσου πάσης,
καὶ ναύτην τοῦ γλυκοῦ νεροῦ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης.

Ὁμολογῶ δέ, κύριοι, ἐν πάσῃ συνειδήσει
πῶς εἶμαι θῦμα τραγικόν κί' ἐγὼ τοῦ Δεληγιάννη,
κί' ἐλπίζω ἕκαστος ὑμῶν νὰ μὲ χειραγωγήσῃ,
διότι καὶ ἡ θάλασσα παραπολὺ μὲ πιάνει,
κί' ὁσάκις εἰς τὸ πέλαγος τὸν πόδα μου θὰ θέσω,
ὅτι κί' ἂν φάγω, κύριοι, εὐθύς θὰ τὸ ἐμέσω.

Βεβαίως πρὸς τὰ ναυτικά ποιὲ δὲν εἶχον κλίσιν,
καὶ μᾶλλον τὴν ἱατρικὴν ἐσπούδασα μὲ ζῆλον·
ἀλλ' αἰφνηδῶς βλέπετε κί' ἐγὼ ἀλλάζω φύσιν,
κί' ἀπὸ γιαντρός εἰσέρχομαι ἑστὸν βίον τῶν Ναυτίλων.
Ἐλπίζω πλὴν χάρις ὑμῶν καὶ κί' ἐγὼ νὰ κάμω,
ἔξ ἄλλου δὲ ὡς ἱατρός κί' ἐγὼ νὰ σᾶς συνδράμω.

Ἐγὼ δὲν νοιώθω, κύριοι, ποιὰ λέγουν τραμουντιάνα,
καὶ τὸν νοτιὰ ἀπ' τὸν βοριᾶ ποσῶς δὲν διακρίνω...
ἐγὼ γνωρίζω κάλλιστα τὴν Ὑπεκακουάνα,
καὶ κάποτε ἡρωϊκὰ καθάρσια νὰ δίνω.
Ἐγὼ δὲν ξέρω, κύριοι, ποῦ εἶν' ὁ Καβοντόρος,
καὶ εἶμαι μόνον τραντακτὸς τῆς Πάδοβας ντοτόρος,

Ἄλλ' ὅμως, σὺ πανένδοξον θαλασσομάχων σῶμα,
σὺ ὅπερ κατατρόπως τῶν Τούρκων τόσα σκάφη,
δῶσε ψυχὴν πυρπολικὴν καὶ εἰς τὸν Κόντε Ρώμα,
μ' ὑπόσχου ὅτι ζητεῖς κί' αὐτὸς νὰ ἐπογράψῃ.
Δῶσε τὴν δύναμιν σ' αὐτόν, ὥστε νὰ μεταβάλλῃ
εἰς ναύκλαστρον ἐπίφοβον τὸ κάθε σερβιτσάλι.

Εἶπεν αὐτὰ κί' ἐσφάλισεν ὁ ὑπουργὸς τὸ στόμα,
ἀλλ' ἀπεκρίθησαν εὐθύς κί' οἱ ναυτικοὶ μὲ στήθος...
—Βεβαίως γιὰ τὴ θάλασσα δὲν εἰσθε, Κόντε Ρώμα,
ἀλλὰ κί' ἐμεῖς εἰς τὴν ξηρὰν διάγομεν συνήθως.
Εἶπαν αὐτὰ κί' ἀγκάλιασαν σφικτὰ τὸν Κόντε Ρώμα,
καὶ τὸν ἐγλυκοφίλησαν ἑστὴ μύτη καὶ ἑστὸ στόμα.

Συριανὴ ἐπιστολή,
κατεπείγουσα πολὺ.

Μὰ σκάσε, τρισκατάρτε σιὸρ Ρωμηέ, λιγάκι,
ποῦ μᾶς πιπίλισες τὸν νοῦ μ' αὐτὸν τὸν Ἀπαλῦρα...
Ἰντα μᾶς τὸν ποτίζετεν μὲ σάτυρας φαρμάκι;
μόνο αὐτὸς ἐσύναξε τὰ μαῦρα εἰς τὴ Σύρα;

Ἀφῆτεν πιά καὶ ἤσυχους κομμάτι τοὺς Μικέδες,
κί' ἄλλοι πολλοὶ ἐσύναξαν ἑστὴ Σύρα τενεκέδες.

Κί' ἴντα σοῦ φαίνεται ὁ Μικές; σοῦ φαίνεται ἀρκοῦδα,
καὶ δὲν μποροῦσε κάλη μιά κί' αὐτὸς μαθὲς νὰ βάλῃ;
μαυρίλα ἂν τὴν πλάκωσε μαύρη σὰν καλιακοῦδα,
ἀφῆτε τον, σιὸρ Ρωμηέ, ἑστὸ μαῦρο του τὸ χάλι.
Κυτιάξτεν τὰ σφουγγέτια σας, τοὺς ἄσπρους σας τζιλέδες,
καὶ εἶναι τοῦ Μικέ δουλειὰ ἂν πῆρε τενεκέδες.

Ἐπῆτεν μας πιά νὰ σᾶς χαρῶ καὶ γιὰ κανέναν ἄλλο,
ὡς, χάριν παραδείγματος, γιὰ τὸν σιὸρ Σκουλούδη,
ποῦ δεξιλίκι ἔπαθε ἑστὴ Σύρα μας μεγάλο,
ὅπου μὲ καθεμιᾶς λογιῆς ἑστολίστηκε λουλοῦδι,
κί' ἐβγήκε μὲ γαμπριάτικα νὰ ἤητορέψῃ ροῦχα,
κί' ἐκεῖ ποῦ ἐπαρλάριζε τὸν πῆραν μὲ τὰ γιοῦχα.

Καὶ πῆτεν μας, σιὸρ Ρωμηέ, καὶ γιὰ τὸν Βαφειαδάκη,
ποῦ ἔκαμε τὴ Σύρα μας, χαρῶ σας, ἄνω κάτω,
ποῦ ἄναψε ἑστὸ τρέξιμο τὸ γέρικό του τζάκι
καὶ μόλις τώρα κάθισε σὰν τὸ βρεγμένο γάτο,
κί' ἀκόμ' ὁ γέρο τε νε κ ἐς μετροῦ τοὺς τενεκέδες,
κί' ἀπ' τὴν πολλὴ χολόσκασι φουμάρει ναργιλέδες.

Καὶ ὅπως μὲ τὰ δύο σας τὸ βλέπετε σφουγγέτια,
κί' ἄλλοι πολλοὶ τὴν πάθανε εἰς τὴν μαριόλα Σύρα,
κί' ἔτσι ἀμόντε πῆγανε προμέσαις καὶ ρουσφέτια,
κί' ἀφῆτεν πιά, διαβόντρου γυιέ, καὶ σεις τὸν Ἀπαλῦρα.
Καὶ πῆτενε καὶ τοῦ Συγγροῦ νὰ κάμῃ τὸ τραμβὰῦ,
ἔτσι νὰ μοῦ χαρήτενε τὴν τσάτσα καὶ τὸν πάη.

Χαιρετῶ σας
κί' ἀγαπῶ σας.

Ἐνας φίλος τ' Ἀπαλῦρα
παλαιὸς ἀπὸ τὴ Σύρα.

===o===

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐκεῖ κοντὰ ἑστὸν Σύλλογο τὸν Διδασκαλικό,
πολεῖται κάθε σύγγραμμα καὶ περιοδικό
ἀπὸ τὸν Κυριαζόπουλο, ἐφημεριδοπώλη,
καὶ ἂν βιβλία θέλετε, σ' αὐτόν νὰ πᾶτε ὄλοι.

Ἐστὸν Σπύρου τοῦ Μπονάνο, εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού,
θὰ εὑρετε καπέλα ὠραῖα τοῦ συρμού,
πτερά καὶ γαρνιτούραις, χίλιων εἰδῶν κορδέλαις,
ἄνθη διὰ καπέλα καὶ ἐκλεκταῖς δαντέλαις.
Ἐπίσης θὰ εὑρῆτε καὶ ἄνθη γιὰ κυρίας,
στεφάνους κί' ἀνθοδέσμας, καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

Εἰς τοῦ Γεωργίου Κλάρα τὸ γνωστὸν καπνοπωλεῖον,
ποῦναι μὲς ἑστὸν Βυζαντίου τὸ μεγάλο καφφενεῖον,
ἐκεῖ ποῦρα καὶ τσιγάρα καὶ καπνὸς καθ' ὅλα πρώτης,
καὶ ἄς τρέχῃ νὰ φουμάρῃ ὁ καθεὶς συμπατριώτης.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἑστὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν Ἐδ Φρονοόντων — νόκτα μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντοόρια — καὶ μιά μάνδρα μὲ γαϊδοόρια.